

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tuloverolain ja veronkantolain 12 c §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia ja veronkantolakia. Yhteisöveron tuotto ehdotetaan jaettavaksi valtion, kuntien ja seurakuntien kesken uudella tavalla. Kuntien ja seurakuntien osuus yhteisöveron tuotosta palautettaisiin tasolle, joka vastaa niiden oikeutta veron tuottoon ennen kuin yhteisöjen verokanta korotettiin 25 prosentista 28 prosenttiin verovuodesta 1996.

Asunnon ja työpaikan välisten matkakulujen omavastuuosuus ehdotetaan nostettavaksi 3 000 markkaan. Vähennyskelpoisten matkakulujen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 20 000 markkaan. Saajalleen verosta vapaaksi tuloksi ehdotetaan säädettäväksi kunnan, muun sosiaali- ja terveydenhoitoa järjestävän julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön työtoiminnasta maksama vähäinen toiminta- tai muun niminen avustus, joka on tarkoitettu tukemaan vammaisen tai vajaa-kuntoisen hoitoa, kuntoutumista ja yhteiskuntaan sopeutumista. Lukion ja ammatillisen oppilaitoksen opiskelijalle maksettava

koulumatkatuki ehdotetaan niin ikään säädettäväksi verovapaaksi tuloksi. Samoin ehdotetaan säädettäväksi verovapaaksi ympäristöministeriön tai museoviraston nimeämän rakennusperinnön hoitoon tai korjaamiseen valtion varoista saatu avustus. Lisäksi ehdotetaan tehtäväksi sanonnallinen tarkistus lasten yksityisen hoidon tukea koskevaan tuloverolain säännökseen.

Esitys liittyy valtion vuoden 1998 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 1998 alusta. Tuloverolakia sovellettaisiin yhteisöveron tuoton jakamisen sekä asunnon ja työpaikan välisten matkakulujen sekä rakennusperinnön hoitoon saadun avustuksen osalta verovuodesta 1998 ja muilta osin ensimmäisen kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Veronkantolakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1998 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

PERUSTELUT

1. Yhteisön tuloveron tuoton jakaminen eri veronsaajille

Pääomaverouudistuksen yhteydessä vuonna 1993 päädyttiin ratkaisuun, jossa kunnat eivät verota yhteisöjä suoraan, vaan saavat kiinteän suhteellisen osuuden yhteisöiltä kannettavan tuloveron tuotosta. Valtio saa yhteisöjen tuloverosta 51,84 prosenttia, kunnat 44,80 prosenttia ja seurakunnat 3,36 prosenttia. Yhteisöverokannaksi säädettiin 25 prosenttia. Verovuodesta 1996 yhteisöjen verokanta korotettiin 28 prosenttiin. Eri veronsaajien suhteelliset osuudet säilytettiin

kuitenkin entisellään. Siten kunnat ja seurakunnat ovat hyötynet verokannan noususta.

Seuraavasta taulukosta käy selville yhteisöveron tuoton kehitys

Vuosi	Yhteisöveron tuotto milj. mk	Tilitetty kunnille milj. mk	Tilitetty seurakunnille milj. mk
1993	1 166	525	39
1994	2 302	1 032	77
1995	10 337	4 631	347
1996	16 185	7 251	543

Samanaikaisesti kun yhteisöveron tuotto on voimakkaasti kasvanut, valtion velka on

edelleen lisääntynyt tuntuvasti. Sitä vastoin kuntien ja seurakuntien rahoitusasema on helpottunut. Tämän vuoksi ehdotetaan eri veronsaajien yhteisövero-osuuksia muutettavaksi siten, että kunnat ja seurakunnat saisivat verovuodesta 1998 alkaen yhtä paljon yhteisöveroa kuin jos verokantaa ei olisi korotettu. Vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi osittain verovapaiden yhteisöjen tulo-veroprosenttiin. Veronkantolaki (611/1978) on myös tarkistettava muutosta vastaavasti. Ehdotuksen mukaan valtio saisi yhteisöveron tuotosta 57 prosenttia, kuntien osuus olisi 40 prosenttia ja seurakuntien osuus 3 prosenttia.

2. Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käytöstä aiheutuvien kustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 16 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 2 500 markkaa.

Tavanomaiset asunnon ja työpaikan väliset matkakulut ovat yleisyytensä vuoksi rinnastettavissa asuinkustannuksiin ja muihin elantokustannuksiin. Lisäksi vähäiset matkakustannukset hankaloittavat verotusmenettelyn kehittämistä. Verovelvollisen on selvitettävä matkakustannukset, jotka ylittävät vaikka vähäisessä määrin omavastuusuuden saadakseen vähennyksen. Kuitenkaan pienellä vähennyksellä ei ole verovelvolliselle suurta merkitystä. Tavanomaisia matkakustannuksia subventoidaan myös monilla paikkakunnilla jo kuntien toimesta tukemalla paikallista joukkoliikennettä. Tämän vuoksi omavastuuosuus ehdotetaan korotettavaksi 3 000 markkaan.

Matkakustannusten yläraja 16 000 markkaa leikkaa niiden verovelvollisten vähennystä, joilla on pitkä, usein hankala ja kallis työmatka. Enimmäismääräisen matkakuluvähennyksen on saanut noin 35 000 verovelvollista. Työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi ehdotetaan yläraja korotettavaksi 20 000 markkaan.

3. Työ- tai päivätoiminnasta saatu avustus

Mielenterveyslain (1116/1990), kehitys-

vammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) sekä päihdehuoltolain (41/1986) mukaan kunnan on huolehdittava näissä laeissa tarkoitetuista palveluista ja hoidoista. Eräänä palvelu- ja hoitomuotona käytetään työ- tai päivätoimintaa, koska työnteko tukee hoidettavan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista. Myös muilla sosiaali- ja terveydenhuollon alueilla voidaan harjoittaa samantapaista työtoimintaa. Hoidettavalle maksetaan tästä toiminnasta erinimisiä avustuksia, jotka nimellisesti perustuvat hoidokin tai vajaakuntoisen tekemään työhön. Avustuksia on kutsuttu esimerkiksi terapia-, kuntoutus tai ahkeruusrahoiksi.

Verotuksessa näiden hoidollisten avustusten käsittely on ollut epäyhtenäistä. Yleensä näitä suorituksia on verotuskäytännössä pidetty veronalaisina tuloina. Korkein hallinto-oikeus on julkaisemattomassa päätöksessä (KHO 12.05.1988 T 1551) katsonut, että suojatyön järjestämisen tarkoituksena ei ollut työn tuloksen aikaansaaminen kaupungille vaan työrajoitteisten kuntoutus ja yhteiskuntaan sopeuttaminen. Kaupungin antamat etuudet, jotka eivät olleet ylittäneet toimeentulotuen rahallista määrää, eivät olleet etuuskien saajien tuloa, vaan niitä oli pidettävä ehkäisevänä toimeentulotukena.

Vuoden 1997 alusta voimaan tulleen enakkoperintälain (1118/1996) mukaan veronalaisista suorituksista on toimitettava enakkonpidätys. Verohallitus voi kuitenkin rajoittaa enakkonpidätyksen toimittamista. Enakkonpidätysvelvollisuuden vapauttamisesta annetun verohallituksen päätöksen (213/1997) mukaan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön maksamasta, saajaa kohden päivässä enintään 50 markan määräisestä toiminta- tai muun nimisestä rahasta, jolla tuetaan vammaisen tai vajaakuntoisen hoitoa, kuntoutumista ja yhteiskuntaan sopeutumista, ei toimiteta enakkonpidätystä, ellei suoritusta voida pitää enakkoperintälaisa tarkoitettuna palkkana tai työkorvauksena.

Sellaisten vähäisten suoritusten katsominen veronalaiseksi tuloksi, joiden maksamisen tarkoituksena on tukea hoitoa, kuntoutusta tai yhteiskuntaan sopeutumista, ei ole hoidon kannalta tarkoituksenmukaista. Korvauksen vähäinen taloudellinen merkitys huomioon ottaen verokohtelu aiheuttaa suhteettoman paljon työtä ja ongelmia sekä korvauksen maksajalle että saajalle samoin kuin verohallinnolle.

Verovapaan tulon myöntäminen ei saisi kuitenkaan loukata verovelvollisten yhdenvertaista kohtelua. Verovapaita olisivat sen vuoksi vain sellaiset tuet, joita maksetaan pelkästään hoidollisista tai kuntoutuksellisista syistä. Myös verovapaan summan tulee olla niin pieni, että jo se osoittaa, ettei kyse voi olla todellisesta työstä saadusta palkasta tai palkkiosta.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan tulo-verolakiin lisättäväksi säännös, jonka mukaan kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tahi yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle tai muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestetystä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden laskettu enintään 50 markan suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista ja yhteiskuntaan sopeutumista, olisi verovapaata tuloa. Säännös vastaisi verohallituksen päätöksen nojalla ennakoperinnässä jo nykyisin toteutettua pidätysvapautta. Verovapaus ei koskisi työsuhteista suoritusta. Jos tukea maksetaan enemmän kuin 50 markkaa päivää kohden, tuki on koko määrältään veronalaista tuloa.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987) säätämisen yhteydessä kumottiin invaliidihuoltolaki (907/1946) lukuun ottamatta suojatyötä koskevia säännöksiä. Suojatyöllä tarkoitetaan työpaikan järjestämisestä sairauden, vian, vamman tai työkyvyn väijyvyyden takia vaikeasti työhön sijoittuville henkilöille, jotka eivät voi saada työtä yleisiltä työmarkkinoilta. Suojatyön järjestämisvastuu on kunnalla. Suojatyön tarkoituksena on työsuorituksen aikaansaaminen. Suojatyö tehdään työsuhteessa. Siten suojatyöstä saatu korvaus on veronalaista palkkatuloa, josta työnantajan on pidätettävä ennakonpidätys ja maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu. Tämä esitys ei koske työsuhteista suojatyötä.

4. Koulumatkatuki

Lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten opiskelijoiden koulumatkatuesta annetun lain (48/1997) mukaan koulumatkatukea voidaan myöntää lukion tai ammatillisen oppilaitoksen opiskelijalle, jonka yhdensuuntainen koulumatka on vähintään 10 kilometriä ja koulumatkan kustannukset ylittävät asetuksella säädettävän markkamäärän. Laki tuli

voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997. Koulumatkatuki maksetaan opiskelijan matkustustavasta riippuen joko oppilaitoksen ylläpitäjälle, matkalipun myyjälle tai itse opiskelijalle. Kun koulumatkatuki maksetaan oppilaitoksen ylläpitäjälle tai matkalipun myyjälle, opiskelijan matkakustannukset ovat tuen verran halvemmat.

Etuus on luonteeltaan opiskelijalle säästynyt elantomeno. Laajan tulokäsittelyn mukaan opiskelijalle itselleen maksettu koulumatkatuki olisi veronalaista tuloa. Koulumatkatuen maksamistavasta riippuen verovelvolliset olisivat siten eriarvoisessa asemassa. Tämän vuoksi ja koska koulumatkatukena korvataan vain koulumatkasta aiheutuneita kustannuksia, ehdotetaan myös opiskelijalle itselleen maksettava koulumatkatuki säädettäväksi verovapaaksi.

5. Rakennusperinnön hoitoon ja korjaamiseen saatu avustus

Suomen vanha rakennuskanta ja siihen liittyvät kulttuurihistoriallisesti arvokkaat ympäristökokonaisuudet ovat vaarassa rappeutua. Tällaisten meillä suhteellisen harvalukuisten kohteiden korjaaminen ja kunnossapito on ensiarvoisen tärkeää. Valtio on varannut ympäristöministeriölle tarkoitukseen viime vuosina 5—15 miljoonaa markkaa. Lisäksi museovirasto on myöntänyt tarkoitukseen jonkin verran avustuksia. Tuloverolain 92 §:n 16 kohdan mukaan luonnollisen henkilön valtion tai kuntien varoista asunnon korjaamiseen saama avustus on verovapaata tuloa. Nykyinen sanamuoto ei ole koskenut esimerkiksi yhdistysten hoidossa olevia kulttuurihistoriallisesti merkittäviä rakennuksia eikä muita kuin asuinrakennuksia. Tämän vuoksi ehdotetaan säädettäväksi verovapaaksi ympäristöministeriön tai museoviraston nimeämän rakennusperinnön hoitoon tai korjaamiseen valtion varoista saatu avustus. Käytännössä nimeäminen tehtäisiin samalla kun avustus myönnetään.

6. Lasten yksityisen hoidon tuki

Lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annettu laki (1128/1996) sai nykyisen nimensä eduskuntakäsittelyn aikana. Tuloverolakia koskevat muutokset oli tässä vaiheessa jo hyväksytty eduskunnassa. Tämän vuoksi tuloverolain 63 a §:ssä viitataan tähän lakiin sillä nimellä, joka oli hallituksen

esityksessä pienten lasten hoidon tukemista koskevan lainsäädännön uudistamiseksi (HE 208/1996 vp). Virheellinen nimi ehdotetaan muutettavaksi. Samalla ehdotetaan tuloverolain terminologiaa muutettavaksi vastaamaan lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain terminologiaa. Sen vuoksi ehdotetaan, että termi 'lapsen hoitaja' muutetaan termiksi 'hoidon tuottaja'.

7. Esityksen vaikutukset

Yhteisöveron kokonaiskertymäksi vuonna 1998 arvioidaan 23 miljardia markkaa. Tästä arviolta 16 miljardia markkaa on verovuoden 1997 jälkeisiin vuosiin kohdistuvia yhteisöveroja. Valtion osuus yhteisöveron tuotosta lisääntyisi ehdotuksen johdosta vuonna 1998 noin 830 miljoonalla markalla. Vastavasti kuntien osuus pienenesi noin 770 miljoonalla markalla ja seurakuntien osuus noin 60 miljoonalla markalla.

Asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten omavastuuosuuden korottamisen johdosta myönnettävän vähennyksen kokonaismäärä pienenesi noin 340 miljoonaa markkaa. Toisaalta ylärajan korotuksen johdosta vähennyksen kokonaismäärä kasvaisi noin 90 miljoonaa markkaa. Toimenpide lisäisi kaiken kaikkiaan verotuloja noin 110 miljoonaa markkaa.

Vammaisia ja vajaakuntoisia, jotka saisivat tässä esityksessä tarkoitettua enintään 50 markan suuruisia verovapaata avustusta päivää kohden, arvioidaan olevan suurin piirtein 20 000. Heillä on yleensä perustoimeentulona eläke taikka sairaus- tai työttömyyspäiväraha. Verovapauden merkitys kohdistuisi erityisesti kunnallisveroon ja siihen liittyviin veroihin ja maksuihin. Kaiken kaikkiaan verotulojen menetyksen arvioidaan olevan enintään 20 miljoonaa markkaa vuodessa.

Opiskelijoita, joille itselleen maksetaan

koulumatkatukea, arvioidaan olevan noin 10 000. Opiskelijoille maksettava korvaus on keskimäärin alle 200 markkaa kuukaudessa. Useimmilla opiskelijoilla tulo ei nouse verotettavaan tuloon saakka. Siten koulumatkatuen verovapaudella on vain vähäinen vaikutus valtion ja kuntien talouteen.

Rakennusperinnön hoitoon saadun avustuksen säätäminen verovapaaksi alentaa verotuloja muutamalla miljoonalla markalla vuosittain, jos tähän tarkoitukseen myönnettävät määrärahat pysyvät nykyisellä tasolla.

8. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

9. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy valtion vuoden 1998 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

10. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivästä tammikuuta 1998.

Tuloverolakia sovellettaisiin yhteisöjen tuloveron jaon, asunnon ja työpaikan välisten matkakulujen sekä rakennusperinnön hoitoon saadun avustuksen osalta verovuodesta 1998 ja muilta osin ensimmäisen kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa.

Veronkantolakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1998 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 63 a §, 92 §:n 22 kohta, 93 §:n 1 momentti ja 124 §:n 2 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 63 a § laissa 1126/1996, 93 §:n 1 momentti laissa 1465/1994 ja 124 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1389/1995, sekä
lisätään 92 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1465/1994 ja laissa 1333/1995, uusi 23 ja 24 kohta sekä 4 lukuun uusi 92 a § seuraavasti:

63 a §

Lasten yksityisen hoidon tuki

Lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996) tarkoitettu hoitoraha, hoitolisä ja kunnan lapsen hoidosta maksama lisä on sen vanhemman tai muun huoltajan ansiotuloa, jolle tulo maksetaan. Tulo ei kuitenkaan ole lapsen vanhemman tai muun huoltajan vaan hoidon tuottajan tuloa, jos hoitoraha, hoitolisä ja kunnan maksama lisä maksetaan hoidon tuottajalle.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

22) sosiaalihuoltolain (710/1982) mukainen toimeentulotuki;

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enintään 50 markan suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

24) lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten opiskelijoiden koulumatkatuesta annetussa laissa (48/1997) tarkoitettu opiskelijalle itselleen maksettu koulumatkatuki.

92 a §

Rakennusperinnön hoitoon saatu avustus

Veronalaista tuloa ei ole ympäristöministeriön tai museoviraston nimeämän rakennusperinnön hoitoon tai korjaamiseen valtion varoista saatu avustus.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 20 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 3 000 markkaa.

124 §

Veron määräytyminen ja jakautuminen veronsaajien kesken

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 15,96 prosenttiyksikköä, kunnan osuus 11,20 prosenttiyksikköä ja seurakunnan osuus 0,84 prosenttiyksikköä. Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun

osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 12,04, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa. Lain 63 a §:ää sekä 92 §:n 23 ja 24 kohtaa sovelletaan kuitenkin verovuodesta 1997 alkaen.

2.

Laki

veronkantolain 12 c §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 12 c §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1547/1992, seuraavasti:

12 c §

Valtion yhteisövero-osuus on 57 prosenttia, kuntien osuus 40 prosenttia ja seurakuntien osuus 3 prosenttia kaikille näille veronsaajille tilitettävästä yhteisöveron kertymästä. Ortodoksisten seurakuntien yhteisöosuus on 0,08 prosenttia seurakuntien osuudesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1998 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Helsingissä 2 päivänä syyskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

1.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 63 a §, 92 §:n 22 kohta, 93 §:n 1 momentti ja 124 §:n 2 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 63 a § laissa 1126/1996, 93 §:n 1 momentti laissa 1465/1994 ja 124 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1389/1995, sekä
lisätään 92 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1465/1994 ja laissa 1333/1995, uusi 23 ja 24 kohta sekä 4 lukuun uusi 92 a § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

63 a §

63 a §

*Lasten yksityisen hoidon tuki**Lasten yksityisen hoidon tuki*

Lasten yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996) tarkoitettu hoitoraha, hoitolisä ja kunnan lapsen hoidosta maksama lisä on sen vanhemman tai muun huoltajan ansiotuloa, jolle tulo maksetaan. Tulo ei kuitenkaan ole lapsen vanhemman tai muun huoltajan vaan lapsen hoitajan tuloa, jos hoitoraha, hoitolisä ja kunnan maksama lisä maksetaan lapsen hoitajalle.

Lasten *kotihoidon* ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996) tarkoitettu hoitoraha, hoitolisä ja kunnan lapsen hoidosta maksama lisä on sen vanhemman tai muun huoltajan ansiotuloa, jolle tulo maksetaan. Tulo ei kuitenkaan ole lapsen vanhemman tai muun huoltajan vaan *hoidon tuottajan* tuloa, jos hoitoraha, hoitolisä ja kunnan maksama lisä maksetaan *hoidon tuottajalle*.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

22) sosiaalihuoltolain (710/82) mukainen toimeentulotuki.

22) sosiaalihuoltolain (710/1982) mukainen toimeentulotuki;

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enintään 50 markan suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

24) lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten opiskelijoiden koulumatkatuesta annetussa laissa (48/1997) tarkoitettu opiskelijalle itselleen maksettu koulumatkatuki.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

92 a §

Rakennusperinnön hoitoon saatu avustus

Veronalaista tuloa ei ole ympäristöministeriön tai museoviraston nimeämän rakennusperinnön hoitoon tai korjaamiseen valtion varoista saatu avustus.

93 §

A sunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 16 000 markkaa ja vain siltä osin, kuin ne ylittävät verovuonna 2 500 markkaa.

93 §

A sunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 20 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 3 000 markkaa.

124 §

Veron määräytyminen ja jakautuminen veronsaajien kesken

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 14,5152 prosenttiyksikköä,
kunnan osuus 12,5440 prosenttiyksikköä ja
seurakunnan osuus 0,9408 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 13,4848, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

124 §

Veron määräytyminen ja jakautuminen veronsaajien kesken

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 15,96 prosenttiyksikköä,
kunnan osuus 11,20 prosenttiyksikköä ja
seurakunnan osuus 0,84 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 12,04, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa. Lain 63 a §:ää sekä 92 §:n 23 ja 24 kohtaa sovelletaan kuitenkin verovuodesta 1997 alkaen.

2.

Laki

veronkantolain 12 c §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 12 c §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1547/1992, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

12 c §

Valtion yhteisövero-osuus on 51,84 prosenttia, kuntien osuus 44,80 prosenttia ja seurakuntien osuus 3,36 prosenttia kaikille näille veronsaajille tilitettävästä yhteisöveron kertymästä. Ortodoksisten seurakuntien yhteisosuus on 0,08 prosenttia seurakuntien osuudesta.

Ehdotus

12 c §

Valtion yhteisövero-osuus on 57 prosenttia, kuntien osuus 40 prosenttia ja seurakuntien osuus 3 prosenttia kaikille näille veronsaajille tilitettävästä yhteisöveron kertymästä. Ortodoksisten seurakuntien yhteisosuus on 0,08 prosenttia seurakuntien osuudesta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1998 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.
